

ΛΗΣΤΡΙΚΑ ΖΩΥΦΙΑ.

Όπως παρά τῷ ἀνθρώπῳ οὕτω και παρά τοῖς ζώοις μορφοῦνται ὠρισμένοι χαρακτήρες. Ὅτι παρά τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιτυγχάνει ἡ χεὶρ τοῦ παιδαγωγοῦ, τοῦτο κατορθοῖ παρά τοῖς ζώοις ἡ παντοδύναμος μήτηρ, ἡ φύσις. Ὅπως ἐν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω και ἐν τῷ βίῳ τῶν ζῴων λαμβάνει χώραν πανταχοῦ ἀγὼν, ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως και τῆς συντηρήσεως τοῦ ἰδίου γένους. Ὁμοίως εὐρίσκομεν εἰς ἕκαστον ζῴον πλήθος κινῶν ἢ ἀρετῶν, και ἐν γένει ἰδιότητων, αἵτινες ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὸν χαρακτήρα τοῦ ζῴου. Ὅσα τελειότερα εἶναι ὁ οργανισμὸς τοῦ ζῴου, τόσα ποικιλοτέρα και πολυπληθέστερα αἱ ἰδιότητες αὐτοῦ και τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐκτετυπωμένοι εἶναι ὁ χαρακτήρ του.

Ἄλλ' ἔχι μόνον παρά τοῖς τελειότεροις και μᾶλλον ἀνεπτυγμένοις ζῴοις ἀλλὰ και παρά τοῖς κατωτέροις, παρά τοῖς ἀρροζῴοις, και ἰδίᾳ παρά τοῖς ἐντόμοις ἀπαντῶμεν ποικιλίας ἰδιότητας και ὠρισμένους χαρακτήρας. Ἄς παρατηρήσωμεν ἐπὶ στιγμὴν τὸν κἀνθαρον, ὅστις ἐν τῇ ἀμμοφ κεκρυμμένος κατοπτρεῖ τὴν λείαν του. Μόλις ἴδῃ ἕτερον τινα κἀνθαρον διαβαίνοντα, ἐξορμᾷ ἐπ' αὐτοῦ και τὸν κατασπαράσσει διὰ τῶν ἰσχυρῶν του ἀνω σιαγῶνων. Ὁ ληστής οὗτος δὲν ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ὀδοσκόπους ἐκείνους ἱππῶτας, οἵτινες ἄλλοτε ἐπετίθεντο κατὰ τῶν διερχομένων ἐμπορίων και τοὺς ἐλῆστευον; δὲν ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ἀγρίους ἐκείνους ἀνθρωποφάγους, οἵτινες σφάττουσι και κατατρώγουσι τοὺς ἰδίους των ἀδελφοὺς;

Τὴν αὐτὴν ἀναισθησίαν και σκληρότητα ἀλλὰ μεγαλητέραν πανουργίαν ἀναπτύσσει ἡ ἀράχνη ἐν τῷ πορισμῷ τῆς τροφῆς της. Οἱ ἴστοι τῆς ἀράχνης εἶναι παγίδες κατασκευασμέναι μετὰ τελειότερας τέχνης και μείζονος εὐφυΐας ἢ τὰ ζῴονικὰ ὄπλα, δι' ὧν ὁ ἀνθρωπος συντομεῖ τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον του. Τὸ ὕφασμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον βλέπομεν ἐν σχήματι τροχοῦ, ἢ χωνίου, ἢ σωλήνος, ἔχει ὑφανθῆ ὑπὸ τῆς ἀράχνης καθ' ὅλους τοὺς γεωμετρικοὺς κανόνας (ὡς χρησιμῆσθ αὐτῆ ὡς παγὶς πρὸς σύλληψιν τῆς λείας της. Ἡ ἀράχνη κἀθηται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τροχοειδοῦς ἴστου ἢ μένει κεκρυμμένη εἰς τὰ ἀκρότατα νήματα τοῦ ὕφασματος, οὕτως ὥστε τὸ πλάγιόν της νὰ φαίνεται ἀκατοίκητον. Ἄν δὲ μιλῶ τὴς ἱπταμένη συμπακῆ εἰς τὸ δίκτυον, ἀμέσως ἐφορμᾷ ἡ ἀράχνη ταχεῖα ὡς ἀστραπὴ και ἐκμύζῃ τὸ αἷμα τοῦ ἀσπαιρόντος θύματος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀρκεῖ ἐν τῷ περι ὑπάρξεως ἀγῶνι τὸ αἰμοβόρον αὐτῆς ἐπιτήδευμα και ἡ νύμφη τοῦ νευροπτεροῦ ἐντόμου τοῦ καλουμένου μυρμηκολέοντος. Αὕτη ὀρίσσει χωνοειδῆ τινα λάκκον ἐν τῇ ἀμμοφ. Ἐπὶ τοῦ πυθμένος τοῦ κοιλώματος τούτου κἀθηται ὁ ληστής και περιμένει μετ' ὑπομονῆς, μέχρι οὗ ἐντομὸν τὴ κατολισθῆσθ εἰς τὴν παγίδα του. Ἄμα ὡς ἐμπέσῃ εἰς τὸν λάκκον μικρῆς τις κἀνθαρος ἢ ἄλλο τι ζῴοφιον εὐρίσκειται ἀμέσως μετὰ τῶν ἰσχυρῶν σιαγῶνων τοῦ ληστοῦ τούτου. Ὅσον δήποτε δὲ και ἀν ἀμυδρῆ τὸ δυστυχὲς θῦμα, ὁ ἀγὼν τελειώνει πάντοτε μετ' ἧτταν του και μετ' ὁ θάνατόν του, ὅπως και οἱ

ταξειδεύοντες ἔμποροι ὑπέκυπτον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τας ἀπροδοκίτους προσβολὰς τῶν ληστρικῶν ἱπποτῶν τοῦ μεσαιῶνος. Ὁ Bonnet διηγείται περὶ τοιαύτης τινὸς μονομαχίας ἧτις ἔλαβε χώραν μετὰ τῷ μωρμηκολέοντος και μιᾶς ἀράχνης. Ὁ Bonnet δηλαδὴ ἔλαβεν ἀράχνην τινα περιφέρουσαν μετ' ἑαυτῆς σάκκον πλήρη ὠρίων προσκεκολλημένον ἐπὶ τῶν νῶτων της και ὠθησεν αὐτὴν πρὸς τὸν λάκκον τοῦ μυρμηκολέοντος. Ἀμέσως ὁ ληστής ὠρμησεν ἐπ' αὐτῆς και συνέλαβε τὸν σάκκον τῆς φευγούσης ἀράχνης. Ἄλλ' ἡ ἀράχνη δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ ὠρία της και ἀντεπεσέθη κατὰ τοῦ μυρμηκολέοντος. Ὁ ἀγὼν ἦτο ἐπὶ μακρὸν ἀμφίροπος, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ὁ ληστής ἐνίκησε και ἠφανίσθη μετὰ τοῦ σάκκου ἐν τῇ ἀμμοφ. Ἡ ἡττηθεῖσα ἀράχνη ἠθέλησε ν' ἀκολουθήσθ τὸν ἐχθρὸν ὅπως ἐπαναλάβῃ τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων της ἀγῶνα, ἀλλ' ἐμποδίσθη ὑπὸ τοῦ Bonnet.

Τὰς αὐτὰς μηχανὰς πρὸς σύλληψιν τῆς λείας του μεταχειρίζεται και ὁ κἀνθαρος τῆς ἀμμοφ. Ὁ κἀνθαρος οὗτος ὀρίσσει κἀθετον και βαθεῖαν ὄπῃ ἐν τῷ ἐδάφει. Ἐντὸς τοῦ κἀθετου τούτου σωλήνος κἀθηται και κατασκοπεῖ τὴν λείαν του οὕτως, ὥστε ἡ κεφαλὴ του μετ' ἧς ψιλιδοειδεῖς σιαγῶνας ἐξέχει ὑπεράνω τοῦ χελοῦς τῆς ὀπῆς και κλείει τὸν σωλήνα ὡς καταρακτῆ θύρα. Ἄμα ὡς πλησιάσῃ ἐντομὸν τι εἰς τὸ κινδυνώδες τοῦτο μέρος, συλλαμβάνεται ἀμέσως και καθελκύεται εἰς τὸ βάθος τῆς ὀπῆς. Ὁμοιοὶ λησταὶ ὑπάρχουσι και μετὰ τῶν μαλακίων εἴτε μαλακόζῴων. Ὡς παράδειγμα ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὸν θαλάσσιον πολύπου, τὸν τολμηρότατον πειρατὴν τῶν θαλασσίων κατοίκων. Οἱ μαλακοὶ και χαλαροὶ περὶ τὸ στόμα συμπλεκόμενοι και αὐτῆς ἀνελιττόμενοι πλοκάμιοι ἔχουσιν ἔκτακτον δύναμιν και εὐκίνησιαν. Μόλις πλησιάσῃ καρκίνος τις ἢ ἰχθύς εἰς τὸ μέρος ἐνθα ἐνεδρεῖται ὁ πολύπου, ἀμέσως συλλαμβάνεται και συνθλίβεται ὑπὸ τῶν μαλακῶν και ἀνοστέων αὐτοῦ βραχιόνων. Τὸ ἀρπακτικὸν αὐτοῦ ὀρμέμφυτον και τὴν φυσικὴν πανουργίαν δεικνύει ὁ πολύπου και ἐν τούτῳ, ὅτι κατασκευάζει μόνος ἐνεδρὰν τινα ἐκ λίθων, εἰς τὴν ὅποιαν τοποθετεῖται και περιμένει τὴν λείαν του. Ἄμα ὡς ἴδῃ καρκίνον τινα νοηχῶς περιπλανώμενον ἢ ἰχθὺν ταχέως διανηχόμενον, ἐκτείνει ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τοὺς εὐκάμπτους πλοκάμους του και συλλαμβάνει ἐν ἀκαρεῖ τὴν βορὰν του.

Μετ' ὅλην τὴν διαφορὰν και ποικιλίαν ἐν τῷ ὀργανισμῷ και τῇ διαίτῃ αὐτῶν, τα ληστρικά ταῦτα ζῴοφια ἔχουσιν εἰς τὸν χαρακτήρα των τὰς ἐξῆς κοινὰς ἰδιότητας, ὅτι εἶναι τολμηρὰ και ριψοκίνδυνα κατὰ τὴν προσβολὴν, ἐπίμονα και καρτερικὰ εἰς τὸν ἀγῶνα, αἰμοβόρα και πανοῦργα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς λείας του. Καὶ ἡ αἰτία και ὁ σκοπὸς τῶν αἰωνίων τούτων ἀγῶνων, πανουργιῶν, φονικῶν σκηνῶν παρά τοῖς κατωτέροις ζῴοις, ὅπως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ και παρά τοῖς ἀνθρώποις, εἶναι — ἡ ἀνάγκη τοῦ στομάχου.

κ. Ε. Μ. εἰς Ροστόβιον. Τους ὑποδειχθέντας ἡμῶν συνδρομητὰς ἐνεγράψαμεν. Τὰ τεύχη ὡς και τὰ γραμμάτια μετὰ τῶν ἀποδείξεων ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Ε. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν και ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἤρτισεν ἀμέσως. — Mr. F. à Sées. Nous vous prions d'exprimer à Mr. le prof. G. nos remerciements pour les informations qu'il avait la bonté de nous donner. — κ. Μ. Γ. εἰς Τεργέστην, Π. Σ. εἰς Μεσσηνίαν. Ἐλήφθησαν και ὅσες εὐχαριστοῦμεν.

— κ. Στ. Μπ. εἰς Λεῶβαν. Ἐνεγράψαμεν. — κ. Ι. Μ. εἰς Ροστόβιον. Ἐλήφθησαν και ὅσες εὐχαριστοῦμεν. — κ. Η. Σ. εἰς Ἡράκλειον. Σὺς ἐγράψαμεν και ἀναμένομεν νεότερα. — κ. Ν. Χ. εἰς Θεσσαλονίκη. Ἐσημειώσαμεν. — κ. Κ. Κ. εἰς Σερμπίν. Θὰ μάθετε ἐκ τῆς Ἀλληλογραφίας τοῦ 2 τεύχους. — κ. Β. κ. Α. εἰς Θεσσαλονίκη. Ἐλήφθησαν. — κ. Ἀδ. Φ. εἰς Βελιγράδιον. Ὁ ἀποσταλῶν. — κ. Φ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἀνεστάλη πρὸς ὄλους αὐτοῦ.

ἐπειδὴ δὲν μᾶς συμφέρῃ. — κ. Ι. Α. εἰς Μάλγαρα. Ἐνεγράψαμεν και τὸ τίμημα ἐλήφθη. — κ. Γ. Κ. εἰς Κίον. Ἐστάλησαν ἐκ νέου, περὶ τῶν λοιπῶν δὰ ἔχετε ἐπιστολήν. — κ. Γ. Κ. εἰς Τραπεζοῦντα. Ἐσημειώσαμεν και ὅσες εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Ι. Α. εἰς Τραπεζοῦντα. Τὸ τίμημα ἐλήφθη και ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἤρτισεν ἀμέσως, περὶ δὲ τῆς ἄλλης ὑποδείξεως δι' ἐπιστολῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Φραγκίσκος Κοππέ μετὰ εἰκόνας. — Οἱ Παρίαί, ποίημα τοῦ François Coppée ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἀρχιδουξ Ροδόφως μετὰ εἰκόνας. — Ὀλίγα περὶ ἀρωματικῶν ποτῶν (Liqueurs). — Ὁ Δαίμων. Λήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασσέβσκυ (συνέχεια). — Πανακοθήκη, ἦτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλια. (Ἰαπωνικὸν τέτον. — Τὸ μικρότατον βασίλειον. — Παραγωγὴ χρυσοῦ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς. — Ἡ διάδοσις τῆς τηλεγραφικῆς. — Πόσα λεπτὰ τῆς ὥρας παρήλθον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ ἔτους 1888. — Ἰπποβρύχιον ἀτμόπλοιον. — Τὰ δάση τῆς Εὐρώπης. — Κατακόμβαι ἐν Κίεβῳ. — Περὶ τῆς οὐλικῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου. — Ἐπιστήμη και Καλλιτεχνία. (Ὁ Ἕλλην ἰατρός Ἰπποκράτης Κάλλιας. — Σχέδιον ἐκπαιδευσεως και ἀξιοπρεπεῶς συντηρήσεως τοῦ κατωτέρου κλήρου. — Τὸ περιοδικὸν τῆς βασιλείσεως τοῦ Βελγίου. — Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ὁξφόρδης. — Βραβεῖον 12,500 φράγκων. — Ἀηστρικὰ ζῴοφια. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Φραγκίσκος Κοππέ (ἐν σελ. 33). — Ὁ Διάδοχος τῆς Αὐστρίας Ροδόφως (ἐν σελ. 37). — Ἡ βασίλισσα Λουίζα μετὰ τοῦ πρίγκιπος Φρειδερίκου Γουλιέλμου και Γουλιέλμου ἐν τῷ μεγάρῳ Sanssouci 1806 (ἐν σελ. 41). — Κυνηγετικὴ ἔπαυλις Μauerlygg (ἐν σελ. 44).